

[Aage Frandsen.]

fremSAT forslag om sikkerhed vedrørende bygge- og anlægsarbejder, kunne man betragte dette som et tilsagn om det, der nu ligger her som afslutning på et af de virkelige sorte kapitler, vi har haft inden for arbejds-sikkerheden, nemlig bygge- og anlægssektoren, som jo totalt har været ladt i stikken af forskellige årsager.

Det, vi har liggende for os her, er også nogenlunde tilfredsstillende, set ud fra vores synspunkt. Der er nok nogle ting, vi gerne vil se lidt nøjere på, specielt med henblik på, at vi jo har haft et forlæg til dette, hvis man kan kalde det sådan, nemlig det såkaldte Steffen Bang-udvalgs arbejde, som jo blev afsluttet for nu næsten 2 år siden. Der er altså gået 2 år, inden man nåede frem til det her, men der ligger nogle ting og synspunkter i forlægget, som måske kunne tilgodeses noget bedre i forslaget her, så forslaget måske kunne blive endnu bedre end det, der ligger her. Vi vil i hvert fald betragte det arbejdsresultat, som man i sin tid nåede frem til i Steffen Bang-udvalget, som noget af det mest væsentlige, der er lavet med henblik på sikkerhed for bygge- og anlægssektoren.

Med disse bemærkninger kan jeg altså tilslutte mig forslaget i dets princip, men vil se på nogle detaljer i det og håber, at det er et forslag, som hurtigst muligt kan vedtages her i folketinget, sådan at man netop når frem til, at dette område, bygge- og anlægssektoren, ikke skal være overladt til en form for junglelov, som det hidtil har været tilfældet.

Bracher (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med tilfredshed på, at der nu kommer mere fastlagte sikkerhedsregler for bygge- og anlægsvirksomhedernes arbejdspladser. Der er et stort behov netop på disse steder, fordi der ofte er flere bygherrer, og hvor der er flere i ledelsen, bliver resultatet ofte, at ansvaret forflygtiges. Det må være naturligt at gennemføre en samordning, så ansvaret kan placeres ét sted, og det er det, lovforslaget går ud på.

Netop på byggepladserne sker mange ulykker, ofte fordi arbejderne selv tilsidesætter sikkerhedsforanstaltningerne. Man kan heller ikke se bort fra, at alkoholnydelse kan være årsag til ulykker. Det må blive

sikkerhedsrepræsentanternes opgave sammen med arbejdslederne at forhindre, at arbejdet forceres, så fristelsen til at tilsidesætte sikkerhedsforanstaltninger opstår. Ligeledes at påse, at arbejderne ikke går i gang med en farlig opgave, uden at de 100 pct. er i en sådan fysisk og psykisk tilstand, at de kan gå i gang med den.

Konsulentordningen vil forhåbentlig i det lange løb kunne befri samfundet for unødvendige udgifter, så den kan betale sig selv.

Vi ser med velvilje på det af arbejdsrådet genemarbejdede forslag og vil medvirke til, at det gennemføres, så tidsfristen for lovens ikrafttræden kan overholdes.

Kaj Hansen (DKP):

Mit partis ordfører er forhindret, men jeg vil gerne redegøre for mit partis syn på lovforslaget.

Vi kan i det store og hele tiltræde lovforslaget. Det imødekommer et krav, der i lang tid har været rejst af byggefagenes fagforeninger. De ofte kaotiske forhold, som har præget sikkerhedsarbejdet, eller rettere mangelen på samme, på vore byggepladser, må nu aføses af opbygningen af organisatoriske rammer, som kan bidrage til at sikre liv og velfærd på disse ofte meget farlige arbejdspladser. I den forbindelse finder vi det rimeligt at inddrage bygherren i det koordinerende arbejde, selv om det må opretholdes, at de enkelte arbejdsgiveres ansvar ikke forflygtiges.

Vi anser det også som et væsentligt fremskridt, at man nu opretter en konsulentordning, der skulle bidrage til, at det offentliges kontrol styrkes. Spørgsmålet er, om det er tilstrækkeligt. Én mand i hver kreds er ikke meget i forhold til det store antal arbejdspladser, og man må uden tvivl arbejde på at få antallet udvidet.

Vi finder det som sagt væsentligt, at man inddrager bygherren som en ny faktor i sikkerhedsarbejdet. Der kan fremover være grund til også at kigge på andre grupper, jeg tænker her på de teknikere, arkitekter og ingeniører, der udformer arbejdspladsen og har ansvaret for de konstruktioner, der skal arbejdes med. Ikke så sjældent er elementer og andre konstruktioner udformet på en sådan måde, at det er næsen umuligt at opfylde de mest elementære sikkerhedskrav, og derfor bør sikkerheden indgå som et væ-